

Вѣтърътъ:

Зименъ Вѣтъръ съмъ прочутъ,
Сѣя трепетъ, страхъ и смутъ!
Люто ме проклинатъ всички:
Звѣръ, дървета, хора, птички . . .

Влизамъ всекога сърдитъ
Подъ сирашки покривъ сритъ,
Сини правя азъ месата,
Скръбъ навѣвамъ на душата!

Трупамъ прѣспи азъ отъ снѣгъ,
Безъ крилѣ съмъ, а съмъ лекъ
И се нося безъ умора
На широко — изъ простора.

Дѣдо Мразъ се обръща къмъ него.

Дѣдо Мразъ:

Вѣтре буенъ, яровитъ,
Съ тебъ съмъ всекога честитъ.
Вѣтре, твоя страшенъ гласъ
Е гласътъ на Дѣдо Мразъ!

Вѣтърътъ къмъ Дѣдо Мразъ. Прѣди да почне
да пѣе, завѣва силенъ вѣтъръ, който бавно затихва.

Вѣтърътъ:

Туй го знамъ и се гордѣя,
Пѣсни азъ злокобни пѣя,
Чупя клони, вия съ ревъ,
Всички знаятъ моя гнѣвъ.